

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Palermo (Włochy) w dniu 28 lutego 2011 r. — Amia Spa, in liquidazione przeciwko Provincia Regionale di Palermo

(Sprawa C-97/11)

(2011/C 238/02)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione Tributaria Provinciale di Palermo

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Amia Spa, in liquidazione

Strona pozwana: Provincia Regionale di Palermo

Pytanie prejudycjalne

Czy w świetle wyroku w sprawie C-172/08 ⁽¹⁾ należy odstąpić od stosowania art. 3 ust. 26 i 31 ustawy nr 549 z dnia 28 grudnia 1995 r. ze względu na jego sprzeczność z art. 10 dyrektywy nr 1999/31/WE ⁽²⁾ oraz od stosowania tego samego przepisu ze względu na jego sprzeczność z art. 1, 2 i 3 dyrektywy nr 2000/35/WE ⁽³⁾?

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału z dnia 25 lutego 2010 r. w sprawie Pontina Ambiente Srl, dotychczas nieopublikowany w Zbiorze.

⁽²⁾ Dz.U. L 348, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 200, s. 35.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 16 grudnia 2010 r. w sprawach połączonych T-231/06 i T-237/06 Królestwo Niderlandów (T-231/06) i Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (T-237/06) przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 1 marca 2011 r. przez Stichting Nederlandse Publieke Omroep, dawniej Nederlandse Omroep Stichting (NOS)

(Sprawa C-104/11 P)

(2011/C 238/03)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Stichting Nederlandse Publieke Omroep, dawniej Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (przedstawiciel: adwokat J.J. Feenstra)

Inne strony postępowania: Królestwo Niderlandów, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawach połączonych T-231/06 i T-237/06;

— jako że sprawa może zostać rozpoznana — stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/136/WE ⁽¹⁾ z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie finansowania ad hoc holenderskich nadawców wypełniających misję służby publicznej;

— obciążenie Komisji kosztami zarówno pierwszej instancji, jak i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzut pierwszy: Naruszenie art. 107, 108 i 296 TFUE przez to, że Sąd uznał płatności Fonds-Omroepreserve (FOR) (fundusz rezerwy radiofonii) i transfer określonych utworzonych rezerw przez różnych niderlandzkich nadawców radiowych na rzecz Nederlandse Publieke Omroep (NPO) (niderlandzka radiofonia publiczna) niesłusznie i na podstawie niewystarczającego uzasadnienia jako formę przyznania nowej pomocy.

Sąd nieprawidłowo zinterpretował i zastosował pojęcia pomocy, istniejącej pomocy i nowej pomocy w rozumieniu art. 107 i nast. TFUE, stwierdzając, że dostępność płatności pochodzących z FOR i transfer określonych utworzonych rezerw przez różnych niderlandzkich nadawców radiowych na rzecz NPO należy uznać za przyznanie nowej pomocy, oraz nie uzasadnił wystarczająco tego stwierdzenia.

Zarzut drugi: Naruszenie prawa do obrony

Sąd naruszył przyjęty w prawie unijnym wymóg zachowania prawa do obrony i praw procesowych zgodnie z art. 108 ust. 2 TFUE i rozporządzeniem (WE) nr 659/1999⁽²⁾, oddalając niesłusznie na podstawie nieprawidłowego i niewystarczającego uzasadnienia powołanie się skarżących na zachowanie prawa do obrony i orzekł, że prawo NPO do obrony nie zostało naruszone.

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 49, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 16 grudnia 2010 r. w sprawach połączonych T-231/06 i T-237/06 Królestwo Niderlandów (T-231/06) i Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (T-237/06) przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu 2 marca 2011 r. przez Królestwo Niderlandów

(Sprawa C-105/11 P)

(2011/C 238/04)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Wissels i M. Noort, pełnomocnicy)

Inne strony postępowania: Komisja Europejska, Stichting Nederlandse Publieke Omroep, dawniej Nederlandse Omroep Stichting (NOS)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 grudnia 2010 r. w sprawach połączonych T-231/06 i T-237/06;
- rozstrzygnięcie samemu w sprawie i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2008/136/WE⁽¹⁾ z dnia 22 czerwca 2006 r. w zakresie, w jakim Komisja stwierdziła w niej, że kwotę 42,457 mln EUR należy uznać za nową pomoc państwa i zażądać jej zwrotu jako części kwoty wynoszącej ogółem 76,327 mln EUR (wraz z odsetkami);
- obciążenie Komisji kosztami, w tym kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi w nim, że Sąd naruszył prawo Unii, dokonując nieprawidłowej wykładni art. 107 ust. 1 TFUE i art. 108 ust. 1 i 3 TFUE w związku z art. 1 lit. b) rozporządzenia nr 659/1999⁽²⁾ oraz nie uzasadniając bądź w każdym razie nie uzasadniając wystarczająco swoich ustaleń.

Odwołanie składa się z następujących części:

- 1) Sąd niesłusznie oparł swoje ustalenie, że transfer stanowi nową pomoc, na tym, że art. 109a mediawet został dodany po wejściu w życie traktatu.
- 2) Sąd niesłusznie oparł swoje ustalenie, że transfer stanowi nową pomoc na kryterium, by pomoc ta odpowiadała „określonym potrzebom” (publicznego radia).
- 3) Sąd niesłusznie oparł swoje ustalenie, że transfer stanowi nową pomoc, na tym, że publiczne radio otrzymało w ten sposób zawyżoną dotację (uzupełniającą). Wysokość ewentualnie zawyżonej dotacji nie ma znaczenia dla kwestii tego, czy transfer stanowi nową pomoc. Ustalenie Sądu jest w każdym razie niewystarczająco uzasadnione.
- 4) Sąd niesłusznie stwierdził, że dla kwestii tego, czy transfer stanowi nową pomoc, nie ma znaczenia źródło transferu. Sąd pomija tym samym różnicę między pomocą nową a pomocą istniejącą. Ustalenie Sądu jest w każdym razie niewystarczająco uzasadnione.
- 5) Sąd niewystarczająco uzasadnił swoje ustalenie, że nie można przyjąć, iż przeniesione rezerwy pochodziły z rocznego finansowania publicznego radia a tym samym z istniejącej pomocy.
- 6) Sąd niewystarczająco uzasadnił swoje ustalenie, że przeniesione środki pochodzą z płatności ad hoc i tym samym stanowią nową pomoc.